

2. Sub Domițian (81 – 96) d. Hr.

Titus Flavius Domitianus
(24 octombrie 51 – 18 septembrie 96),
cunoscut ca Domițian,
a fost împărat roman al dinastiei Flaviilor
din 81 până în 96.

După aproape treizeci de ani după persecuția lui Nero, Domițian a început și el o persecuție împotriva creștinismului.

Manifestările persecuției Domițiene împotriva creștinismului erau practicate prin execuții, dar și prin exilări.

Nu a cruțat nici pe romanii creștini din cele mai înalte familii, ci îi trimitea la moarte sau în surghiun, după ce le răpea averile. A dat la moarte chiar pe vărul său, Flavius Clement, iar pe soția acestuia, Flavia Domitilla, care îi era chiar nepoată, a trimis-o în exil. Și nici dacă cei care aparțineau creștinismului erau din clasele de jos ale imperiului, nu au fost iertați.

Prigonirea lui Domițian a fost una dintre cele mai crude dintre persecuții. Aceasta a început în 95 și a ținut un an.

Domițian era un împărat fricos, bănuitor și sălbatic. La urechea lui a ajuns zvonul că din sămânța lui David trebuie să se nască unul căruia i se cuvine stăpânirea lumii.

Asociind pe creștini cu evreii, împăratul a pornit o persecuție nebună împotriva lor. Domițian a introdus o taxă pentru evrei numită *didrahmă*, care se ducea către Templul lui Jupiter. Aceasta taxă oferea evreilor libertatea închinării.

În nebunia lui, Domițian a cerut ca oamenii să-l venereze ca ***Dominus et Deus*** (*Domn și Mântuitor*) pe oriunde mergea. Creștinii au fost martirizați deoarece nu acceptau să se închine împăratului, nici să participe cu jerfe la cultul imperial sau la vreun alt zeu. În timpul acestei persecuții a fost exilat și apostolul Ioan în insula Patmos.

Printre numele creștinilor care au fost martirizați este și cel al lui Ioan Evanghelistul.